

Szókimondó - Szíj Rezs? és a pesszimizmus

2012 május 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

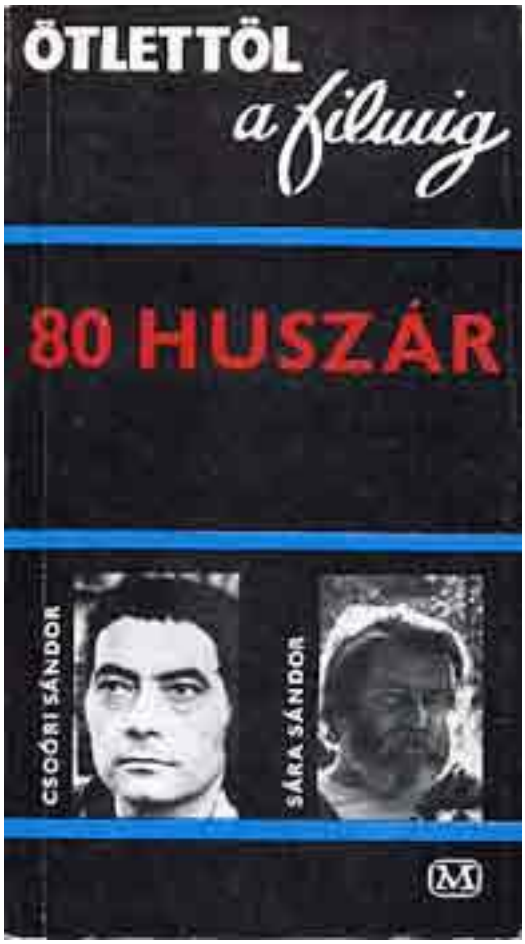
- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Tagadta a nemzeti pesszimizmus létjogát. Okkal nem írtam azt, hogy optimista volt, mert mindig hangsúlyozta: a racionalizmus, a realitásigény az egyik „szél?séget” sem t?ri.

A magyar nemzeti tudat pesszimizmusának két ered?je volt. Az egyik kétségtelenül a fölpántlikázott, nemzeti érzelm?, jó szándékú búbánat. A búslakodó magyar abban a tévhitben él, ha elsiratja a hazát, mindent megtett hazafiúi kötelessége teljesítése érdekében. Holott egyszer?en renyhe dög, aki lusta hasznosan cselekedni, szóban imádott hazájáért. „Mint oldott kéve, széthull nemzetünk” vagy effélét zokog, jól beszittyant és úgy hajtja álomra fejét részegen az árokparton, hogy ? a nagy magyar. Pedig csak közönséges lótüd?. Érzelmi alapon pesszimista. Ennek a változata a még mindig jóhiszem?, nemzeti elkötelezettség? pesszimista, tudományos alapon búslakodik.

Ez a fancsali ficege úgy értékeli a tényeket, hogy abból igazolja trikoloros szomorúságát. És ennek nem ritkán az a veszedelme, hogy hihetetlen m?vészi er?vel teszi azt hihet?vé. Tehát nemzeti értéket alkot. Ezért „elfogadható” pesszimizmus.

Beszéltünk err?l Szíj Rezs?vel. Ki ne értékelné nagyra *Sára Sándor és Csoóri Sándor* filmjét, a *Nyolcvan huszárt?* Gyönyör? film. De mir?l is szól? A szabadságharc kitörésének hírére egy idegen országbéli, távoli garnizonból nyolcvan magyar nekivág a roppant útnak, hogy részt vegyen a küzdelmekben. T?zön-vízen, ésszel és ész nélkül iparkodik haza, elképeszt?en szép képsorokban megfogalmazva, s a végül értelmetlen virtuskodásokban, fejjel neki a falnak és a puskat?znek: alig marad meg a kiváló katonai egységb?l néhány ember.

A filmesemény magja igaz történet. De az egyik levonható tanulsága az, hogy az igaz magyar elpusztul, ha cselekszik. A másik lehetséges következtetés az volna: ha lázadunk, ha szembefordulunk sorsunkkal, ésszel tegyük, mert különben úgy járunk, mint Európa legjobb lovas katonái: fölprédáltatunk. De ezt a racionális következtetést senki sem vonta le, csak Szíj Rezs?. Költ?ként a világ legnagyobbja, Ady, de ez nem hitelesítheti történelmi tévedéseit kárunkra, nemzeti pesszimizmusát, amely önnön betegségei nemzetre vetítéséb?l fakadhatott.

A nemzeti pesszimizmus gerjesztése történelmünk eseményeinek értékelése. Minden történelmi ténynek, a magyarokénak is többféle értelmezése lehetséges. És az a baj, hogy még a jó szándékú, magyar érzelm? magyarok is hajlanak a tények hamisan pesszimista értékelésére.

Egyfel?l azért, mert tudatlanok, másfel?l azért, mert megfelelési kényszerb?l a velünk szemben ellenséges idegenek kedvében óhajtanak járni. És ami nemzeti betegség: azt vélendi a szerencsétlen ürgönc, hogy akkor

okos, akkor hiteles, akkor „tudományos” ha a két változat közül a magyarságra kedvez?tlent, a rossz fényt vet?t fogadja el.

Ez a morbid téveszme a honfoglalók kalandozásainak min?sítését?l akár a Horthy-korszak rosszindulatú beállításáig terjed. Napjainkról nem is szólva. Ha a jöv?ben a hömpölyg? mocskos balliberális hazugságfekália nem kényszerít arra, hogy napi politikai klozetpucolással foglalkozzam, Ger? András ok, Karsaiak és más történésznek aposztrofáltak hazugságait tételesen megcáfolom. Amely hazugságok, megengedem, még az is lehetséges, hogy nem föltétlenül penetránsan rosszhiszem?ek, csak el?ítéletekt?l befolyásolt tévedésekb?l, tudatlanságokból fakadnak. No már most.

A fölszínes, félm?velt balliberális publicisztika, irodalomm?velés, kultúrkodás ezekre a kidekorált áltudományos téveszmékre hivatkozik és fert?zi a társadalmi tudatot. S köztük, vitatni nem szabad nemzeti bálványaink hülyeségeire is. Ennek a pesszimizmust sugalmazó történelemhamisításnak éppen az a halálcsapdája, hogy nemzeti szín?, de agyaglábú bálványok is hangoztatják, és ezért ?rülten veszedelmesek.

(Folytatjuk)

Szalay Károly - demokrata.hu

Ajánló